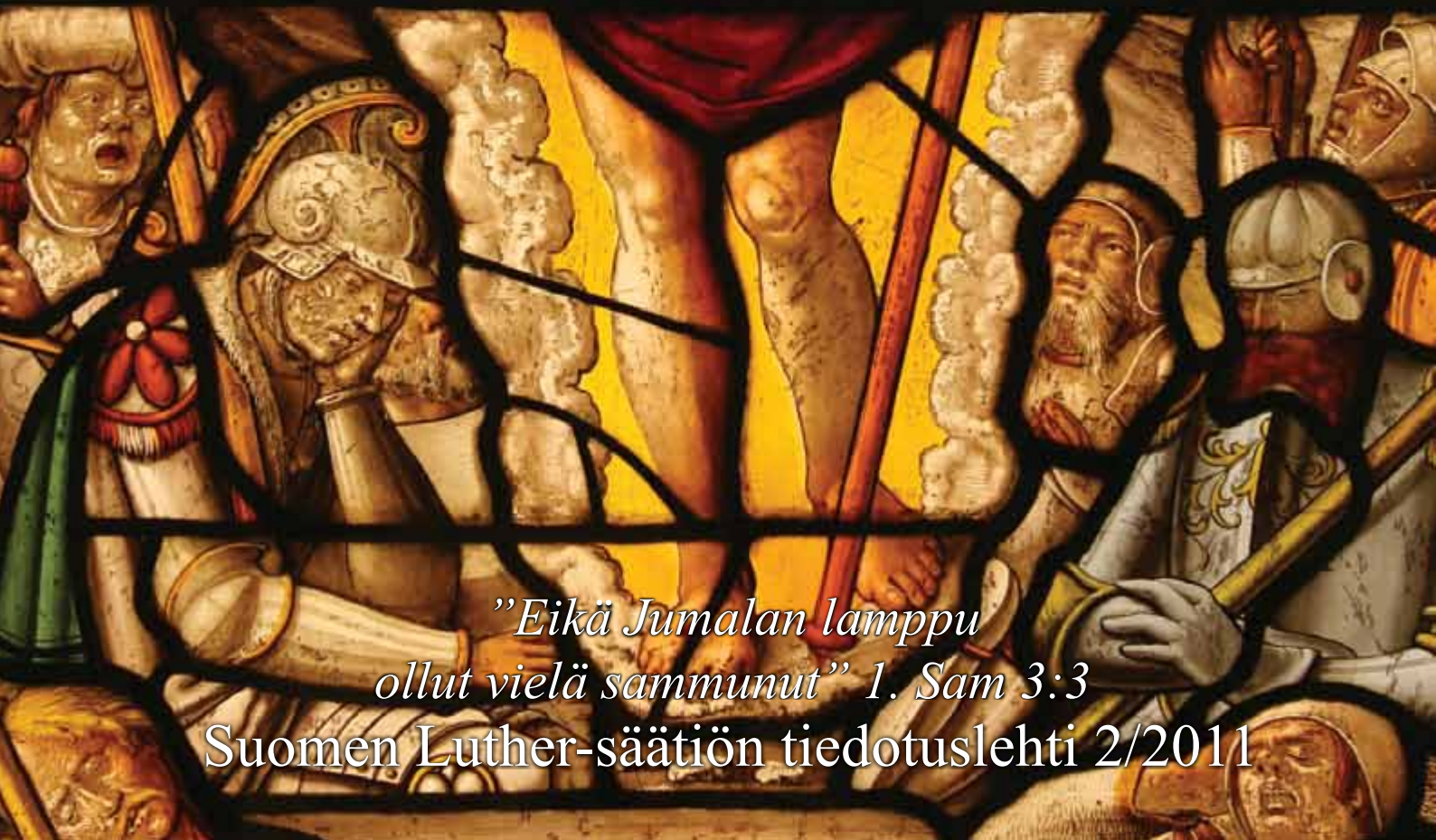
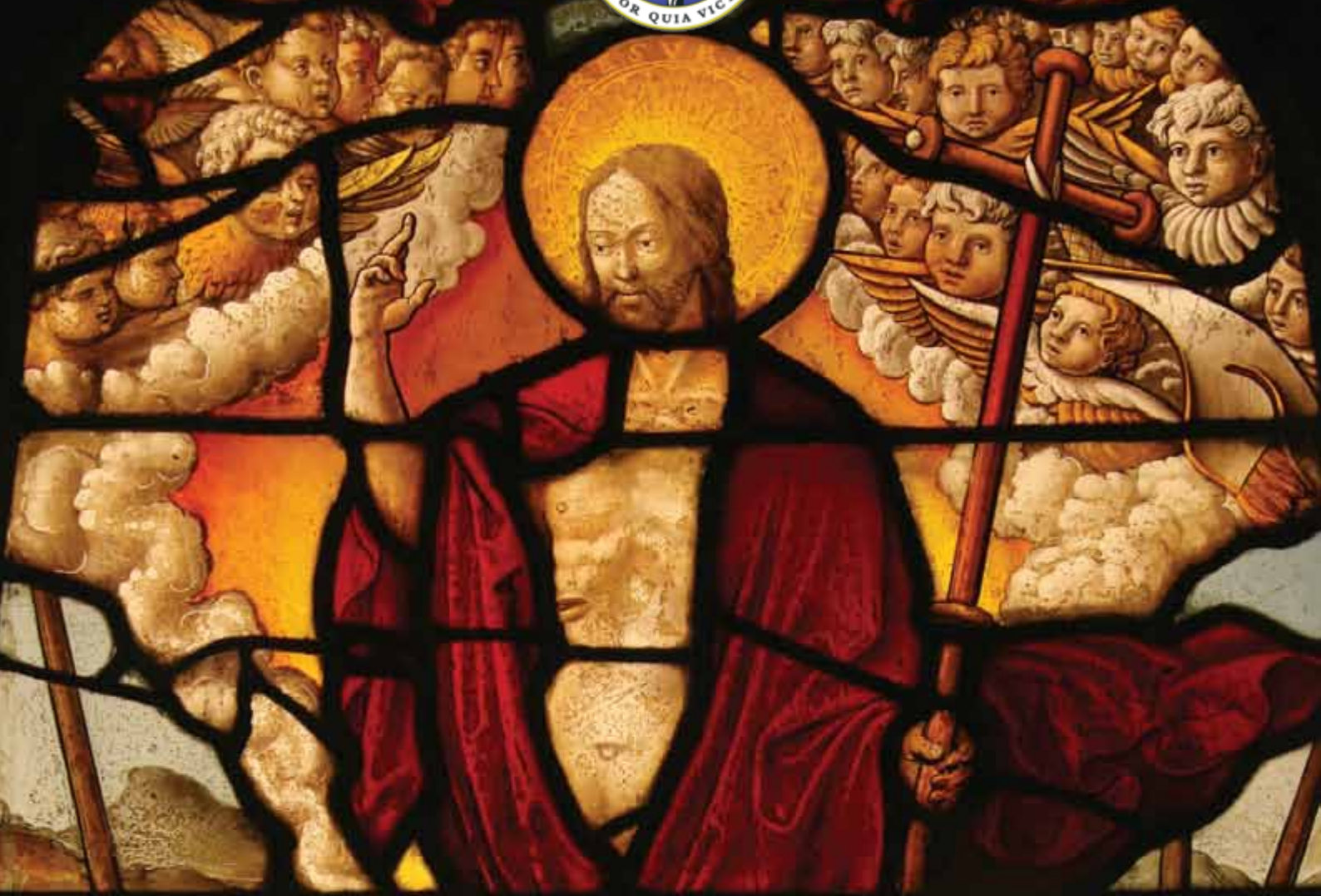

Pyhäkön

Lamppu

*"Eikä Jumalan lamppu
ollut vielä sammunut" 1. Sam 3:3*

Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti 2/2011

SIELUNHOITOA VAI PUOSKAROINTIA?

ESKO MURTO

Vain muutaman päivän kestänyt Älä alistu! -kampanja osoitti kristityille, että viime syksyn pöyristynyt, suorastaan vihamielinen reaktio kristillistä ihmis- ja avioliittokäsitystä vastaan ei jäänyt ainutkertaiseksi massamediahysterian ilmentymäksi. Maaliskuussa 20-vuotiaan naisen elämäntarina täytti verkkolehtien kommenttiosiot, kolumnit ja blogit - jopa uutisartikkelit ja pääkirjoitukset ilmaisuilla, jotka kai vaivatta olisivat täyttäneet ”vihapuheen” kriteerit, ellei niiden kohteena olisi ollut klassinen kristinusko ja siihen sitoutuneet uskovat.

Toki kampanjoita tulee ja menee, jotkut ovat onnistuneempia kuin toiset ja väärinymmärtäminen on yleisin kommunikaation muoto. Reaktio sekä median että kirkon johtajien taholta on kuitenkin paljastavaa.

Pakkosuvaitsemisen armottomuus on käymässä ilmeiseksi. Postmoderni ”kaikki käy, ei mitään väliä” -asenne on pelkkää silmänlumetta. Nopeasti voimistuva, uudennainen ”yhtenäiskulttuuri” saa yhä enemmän arvototalitarismin piirteitä eikä uusi uljas maailma aio sieppiä kriitikoitaan. Uskonnonvapaus merkitsee yhä vähemmän ”vapautta uskoa” ja yhä enemmän ”vapautta uskonnosta”. Mieliapiteenvapaus tarkoittaa herkkien yksilöiden suojelemista vääriltä mieliapiteiltä ja sananvapaus sitä, ettei kunnan kansalaisia saa kiusata typerillä ja vahingollisilla sanoilla.

Älä alistu! -kampanja osoitti yhden argumentin, jonka varmasti kohtamme vielä monta kertaa uudelleen: vetoaminen nuorten hyvinvointiin. Nuoret ovat haavoittuvia, nuoret voivat pahoin. Nuoria täytyy suojella. Kristinuskolta. Ja hengelliseltä puoskaroinnilta.

Sielunhoitoa vai hengellistä puoskarointia? Kaikki riippuu siitä, millä perustalla seistään ja miltä perustalta asiaa tarkastellaan. *Herran laki on täydellinen, se virvoittaa sielun... Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahduttavat sydämen.* (Ps. 19: 8–9) Jumalan sana ei vain abstraktisti ilmoita totuutta, vaan antaa ilon, mielekkyyden ja toivon. Eli juuri sellaisia asioita, joita sielunhoidossa kaivataan.

Kristillinen kirkko voi tarjota todellista sielunhoitoa vain silloin, kun se ammentaa sanomansa ja rukouksensa Jumalan sanasta. Se sivistyneen epäilyksen ja mystiikan kaapuun verhoutuneen mitäänsanomattomuuden raukea ilmapiiri, joka nykyään täyttää saarnat, hartauspuheet ja jopa kirkolliset dokumentit, ei auta tippaakaan silloin, kun kauhistunut ihminen tarvitsee lohtua helvetin kauhuja vastaan. Martti Lutherin sanoin: Jos otat pois varmaksi vakuutukset, otat pois evankeliumin.

Iankaikkisuutensa puolesta pelkäävän kuolevan kanssa ei auta olla hiljaa, pienellä paikalla, syvimpien kysymysten äärellä. Silloin tarvitaan evankeliumia, joka ei kysele ihmisen mieliapiteitä, ei kalibroi sisältöään gallupien mukaan eikä ryhdy käymään neuvotteluja. Silloin tarvitaan sellaista lain ja evankeliumin julistusta, joka on varmempi kuin elämä itse – elämä kun ei ole kovinkaan varma asia.

Sielunhoitoa vai hengellistä puoskarointia? Lääketieteessä niin sanottu placebo-vaikutus tarkoittaa sitä, että hyödyttömätkin lääkkeet voivat potilaassa saada aikaan jonkinlaisen tuntemuksen tilan paranemista, jos potilas itse kuvittelee niiden vaikuttavan. Kirkossa placebo-sielunhoito on tullut jo niin suosituksi,

että tulevina vuosina se syrjäyttää aidon, Jumalan lakia ja evankeliumia oikein annosteleavan sielunhoidon ehkä kokonaan.

Placebo-sielunhoidossa siunataan sitä, mitä Jumala ei siunaa, rukoillaan asioita, jotka Jumala on kieltänyt, ja luvataan sellainen rauha, jota Jumala ei ole luvannut. Suosio kuitenkin kasvaa, sillä tällainen lääke on paljon helpompi nielaista. Ja kuten placebossa aina, se usein myös synnyttää vaikutelman voiminnan paranemisesta. Traagista kuitenkin on, että samaan aikaan kun placeboa nautitaan, todellinen sairaus jää hoitamatta ja tauti saa jatkaa työtään.

Mikä siis lopulta on sielunhoito - ja mikä hengellistä puoskarointia? ■

TALouden TUKIJALKANA OVAT SÄÄNNÖLLISET LAHJOITTAJAT

✍ Eeva Pitkäranta

Evankeliumi on Jumalan lahja ja ilmainen, mutta tässä ajallisessa todellisuudessa hengellinen työ tarvitsee aina myös varoja. Viime aikoina Luther-säätiön talous on ollut julkisuudessa esillä ja kiinnostuksen kohteena. Liikkeellä on ollut monenlaisia, viltteihin oletuksiin pohjautuvia käsityksiä siitä, mistä ja millä tavalla Luther-säätiö saa varat toimintaansa.

Vastaus on yksinkertaisuudessaan tämä: selkeä päämäärä luterilaisen jumalanpalveluselämän rakentamisesta ja ylläpitämisestä, sekä määrätietoinen toiminta sen toteuttamiseksi innostaa ihmisiä toimimaan ja tukemaan työtä taloudellisesti. Luther-säätiö ei saa lainkaan rahoitusta Suomen valtiolta, Suomen evankelis-luterilaiselta kirkolta tai ulkomaisilta kirkoilta. Yhdysvaltalainen säätiö Lutheran Heritage Foundation (LHF) lahjoittaa vuosittain muutamia tuhansia euroja Luther-säätiölle kirjallisuuden kääntämistä ja kustantamista varten.

KUKA PITÄÄ HALPANA PIENTEN ALKUJEN PÄIVÄN?

Työn alkaessa vuonna 2000, Luther-säätiöllä oli yksi osa-aikainen työntekijä ja messuja yhdellä paikkakunnalla. Nyt, reilut kymmenen vuotta myöhemmin, messupaikkakuntia on 23, joilla palvelee 16 palkattua työntekijää ja useita OTO-pastoreita (OTO = oman toimen

ohella). Työn laajentuessa menot ovat lähes kaksikymmenkertaisesti reilussa kymmenessä vuodessa. Kaikki menot on saatu katettua lahjoitusvaroin. Taulukosta ja kuvaajasta käy ilmi vuosittainen menojen kasvu työn laajentuessa. Kuvaajan piikin selittää Koinonia-keskuksen hankinta ja remontointi. Koinoniakin on kustannettu kokonaan vapaaehtoisilla lahjoituksilla ilman velkaa.

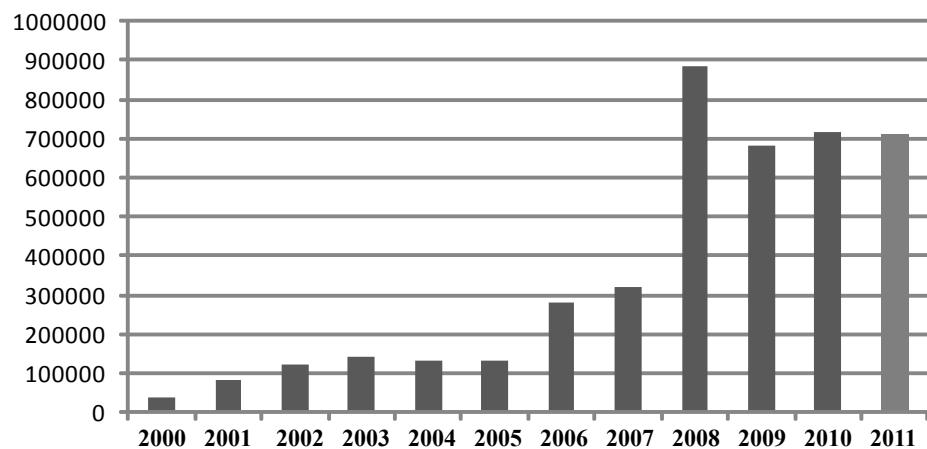
TERVETULOA RAKENTUMAAN JA RAKENTAMAAN

Talouden tukijalkana ovat vähässä uskolliset, säännölliset lahjoittajat. Messukolehdit ja suorat kannatukset tilille, muun muassa tämän lehden mukana seuraavan ystäväkirjeen tilisiirron kautta, mahdollistavat työn jatkumisen ja laajentumisen. Luther-säätiön jokaisen messusuyhteisön tavoitteena on vähitellen saavuttaa omavaraisuus, jolloin oman pastorin palkka, tilavuokrat ynnä muut kulut saadaan katettua. Kun tämä tavoite on saavutettu, ”ylimääräisellä” tuella tuetaan nuorempia yhteisöjä ja mahdollistetaan uusien yhteisöjen perustaminen.

Kaikille, jotka miettivät, onko Suomessa mahdollista luoda ja ylläpitää raamatullista, luterilaista seurakuntaelämää ilman verotuloja, Luther-säätiön talous antaa innostavan signaalin: se on kuin onkin mahdollista!

Katetut menot/€

vuosi	menot €
2000	36000
2001	80000
2002	121000
2003	143000
2004	134000
2005	131000
2006	279000
2007	321000
2008	882000
2009	682000
2010	714000
2011	710000

Sisällys 2/2011

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Talouden tukijalkana ovat säännölliset lahjoittajat
- 4 Sielunhoidollisia näkökulmia Lutherin lohdutuskirjeisiin
- 6 ”Varjo vain on kuolema”
- 8 Gloria – Jumalan lihaksitulemisen ilmestys
- 9 Jumalan Pojan nimet Raamatussa

- 10 Hoitava luterilainen hartaus
- 11 Jumalanpalvelukset 2011
- 12 Pyhäkosken kuulumisia

Kannen kuva:

Steinfeldin luostarin lasimaalaus, Kristuksen ylösnousemus

”TEIDÄN RUHTINAALLINEN ARMONNE OLKOON SIIS NYT VAIN ILOINEN!”

Ihmissielu on tuskin muuttunut paljoakaan viimeisen 500 vuoden aikana. Meillä voi olla paljonkin opittavaa Lutherin sielunhoidollisesta ohjauksesta. Lutherin mukaan paras vastalääke masennukselle on iloinen mieli.

HEIDI OVASKA

Martti Lutherin kirjoittamat lohdutuskirjeet syntyivät aikana, joka oli monessa mielessä tunnelmaltaan samankaltainen kuin nykyaika. Nopeat yhteiskunnalliset muutokset ravistelivat 1500-luvulla Lutherin kotimaata. Keskiajan vanhanaikainen skolastiikka väistyi ryminällä uuden, humanismin ja reformaation värittämän ajan tieltä. Siellä missä tapahtuu suuria uudistuksia, syntyy helposti epävarmuutta aiheuttavia henkisiä tyhjiöitä.

”Melankoliaksi” kutsutusta, mustan saven aiheuttamaksi uskotusta sairaudesta, tuli 1500-luvulla muutisairaus, jolle lääkärit, kirjailijat ja teologit kilvan keksivät parannuskeinoja. Yhtä lailla depressio tuntuu olevan nykyaikana lähes jokapäiväisen keskustelun ja uutisotsikoiden aiheena.

Luther kiteytti aikansa yleisen käsityksen melankoliasta kirjoitessaan: ”Selvää on, että alakuloinen mieli on paholaiselle sopiva kylpyvesi”. Lutherin mukaan paras vastalääke masennukselle on iloinen mieli, joka kiittolisena ylistää Jumalaa hänen hyvistä lahjoistaan.

Masennuksesta kärsivälle ruhtinas Joachim von Anhaltille Luther kirjoittaa: ”ilo ja hyvä mieli (hyveessä ja kunniasa) on paras lääke nuorelle ihmiselle, niin, kaikille ihmisille. Minä, joka olen viettänyt elämäni surussa ja murheessa, etsin nykyään iloa ja otan sen, mistä voin.”

SANAN MAHTI

Nykyisen sähköisen tietotulvan keskellä kirjoitettu ja puhuttu sana on kokenut inflaation. 1500-luvun eurooppalaiselle ”sana” ei ollut vain merkkejä paperilla. Sana oli pikem-

minkin ”mahtisana” (saks. ”Machtwort”), jolla katsottiin olevan lähes Jumalan Sanan voima. Ei ollut samantekevää, minkälaisia kirjoja painettiin. Kun esimerkiksi viihdekirjallisuus näihin aikoihin otti ensiaskeleitaan, kirjailijat kiirehtivät esipuheissaan puolustamaan viihteellistä hengentuotettaan sen tarjoamalla terveydellisillä hyödyillä: kirjaa lukemalla ihminen saattoi unohtaa tosielämän raskauden ja saada uutta elämäniloa.

Sanan merkitys Lutherin teologiassa on tunnetusti merkittävä ja se heijastuu hänen käsityksessään sielunhoidosta. Niin kuin Jumala lohduttaa ihmistä Raamatun sanalla, niin myös ihminen voi lohduttaa toista ihmistä sanojensa kautta.

Surumieliselle Matias Wellerille hän kirjoittaa: ”Ja kun hyvät ihmiset Teitä lohduttavat, rakas Matiakseni, niin oppikaapa uskomaan, että Jumala itse Teille puhuu, ... älkääkä yhtään epäilkö, etteikö se varmasti olisi Jumalan Sanaa, Hänen, joka Teitä – oman käskynsä mukaan – lohduttaa ihmisten kautta.”

Nykyajan kristitynkin, joka elää informaatiotulvan keskellä, olisi hyvä muistaa rakkaudellisten sanojen voima lohdun antajana, sillä onhan lopulta kielen varassa ”elämä ja kuolema” (Snl. 18:21). Kääntymisen luotettavan uskovan veljen tai sisaren puoleen ahdistuksen hetkellä voi auttaa ihmistä pääsemään irti masentavien ajatusten kierteestä.

SOITTAEN JA LAULAEN

ALAKULOJA VASTAAN

Musiikki on Lutherille yksi tärkeimmistä masennuksen vastalääkkeistä. Lutherin arvostus musiikkia kohtaan näkyy muun muassa hänen sanoittamissaan lukuisissa virsissä.

Hovimuusikkona toimineelle Matias Wellerille Luther kirjoittaa: ”... kun olette surullinen, ja kun se tahtoo saada Teistä yliotteen, sano-kaa: ’No niin! Minun täytyy laulaa Herralleni Kristukselle urkuja soittaen’... ja laulakaa kunnes nuo ajatukset häviävät...”. Myöhemmin samassa kirjeessä Luther selittää kansanomaisella esimerkillä, kuinka paholainen ei siedä musiikkia: ”Ja

mitä se eräs aviomies tekikään, kun hänen vaimonsa rupesi pisteliäästi nalkuttamaan? Hän otti pillin vyöstään ja rupesi huoletonna soitteluun, kunnes vaimo lopulta väsyi niin, että jätti hänet rauhaan. Siispä tarttukaa tekin urkuihin tai laulakaa hyvien veikkosten kanssa, kunnes olette oppinut pilkkaamaan sitä [paholaista].”

MAANLÄHEISIÄ NEUVOJA

PAHOLAISEN TORJUMISEEN

Raamatun luvulla, rukouksella, kristittyjen yhteydellä ja hengellisellä musiikilla on tärkeä paikka Lutherin sielunhoidossa, mutta yhtä tärkeitä tuntuvat olevan maallisemmatkin masennuksen parannuskeinot. Hengellinen ja maallinen lohdutus kulkevat Lutherilla ikään kuin limittäin eikä niitä ole edes tarpeen erottaa toisistaan. Ihminen on kokonaisuus, jossa hengellinen ja ruumiillinen todellisuus kohtaavat.

”Jumala ei ole luonut meitä sellaisiksi, että emme mitään tuntisi. Hän ei luonut meitä kiviksi tai puiksi.

Itsetuhoisista ajatuksista kärsivän Jonas von Stockhausenin vaimolle Luther antaa hyvin maanläheisiä neuvoja: ”Pitäkää huoli, ettette jätä miestänne hetkeksikään yksin, älkää myöskään mitään, millä hän voisi vahingoittaa itseään. Yksinäisyys on hänelle pahinta myrkyä, johon itse paholainen häntä viettelee. Mutta jos hänelle kerrottaisiin tai luettaisiin kertomuksia, uutisia ja kummallisia juttuja, ei olisi väliksi, vaikka ne toisinaan olisivatkin joutavapäiväisiä sepityksiä turkkilaisista, tattareista ja sen sellaisista, jos hänet niiden avulla vain saataisiin nauramaan ja pilaillemaan. Ja sen jälkeen jatkettaisiin lohdullisilla Raamatun kohdilla.”

Von Stockhausenia itseään Luther kehottaa: ”Mutta paras neuvo yli kaikkien neuvojen on se, että ette edes taistelisi niitä [Saatanan ampu-mia nuolia] vastaan, vaan ... olisitte kuin ette niitä tuntisikaan, ja aina

TUTKIJAN KOMMENTTI

Omassa elämässäni Lutherin sielunhoitoon tutustuminen avasi ymmärtämään toisaalta evankeliumin voiman ja toisaalta käytännön elämän toimien merkityksen masennuksen karkottajana. Masentuneelle ihmiselle suurin ongelma on hänen pyrkimyksensä eristäytyä muista ihmisistä. Masentunut on usein häpeissään ja vajoaa siksi nopeasti yksinäisyyteen, josta ei ole pitkä matka tuhoaviin ajatuksiin ja elämänhalun menettämiseen.

Itselle todellista mielihyvää tuottavien asioiden tekeminen – oli se sitten pelien pelaamista, ulkoilua, ruokaa tai musiikin kuuntelua – mukavien ystävien seura ja luottamuksellinen keskustelu heidän kanssaan sekä hengellisen elämän virvoittaminen saattavat osaltaan olla avaamassa ulospääsyä masennuksen itseään ruokkivasta pyörteestä – myös nykyaikana.

ajattelisitte jotain aivan muuta tähän tapaan: ”No niin, Paholainen, jätäpä minut rauhaan. Minulla ei nyt ole aikaa sinun juonillesi. Minun täytyy ratsastaa, matkustaa, syödä, juoda, tehdä sitä tai tätä, siispä minun täytyy nyt olla iloinen, tulepa huomenna uudestaan jne.”

SIELUNHOITOA TILANTEEN

MUKAAN

Lutherin sielunhoidolle on tyypillistä, että se ottaa hienovaraisesti huomioon lohtua tarvitsevan ihmisen yksilölliset tarpeet ja mukautuu niihin. Näin ollen Lutherin sielunhoito saa hyvinkin erilaisia sävyjä eri kirjeissä.

Lyhyen ajan sisällä sekä miehensä että poikansa menettäneelle Katarina Metzlerille Luther muistuttaa surun olevan luonnollinen ja tarkoituksenmukainen reaktio. ”Sillä Jumala ei ole luonut meitä sellaisiksi, että emme mitään tuntisi, Hän ei luonut meitä kiviksi tai puiksi, vaan haluaa, että suremme ja itkemme kuolleitamme, muutenhan se merkitsisi, että meillä ei olisi rakkautta lähimmäisiimme... Säilyköön siinä kuitenkin kohtuus, sillä rakas Isämme koettelee meitä sen kautta, voimmeko rakastaa ja pelätä Häntä sekä hyvässä että pahassa. Hän koettelee meitä, pystymmekö antamaan hänelle takaisin, minkä hän ensin on antanut meille, jotta Hän siitä saisi syyn antaa meille vielä enemmän ja parempaa. Sen vuoksi pyydän Teitä suostumaan Jumalan hyvään tahtoon ja kantamaan ristiänne hänen mielikseen kärsivällisesti ja ajattelemaan sydämen uskolla, millaisen ristin hän itse on kantanut Teidän ja

meidän kaikkien puolestamme, jota vasten meidän ristimme on suorastaan mitätön ja hyvin vähäinen...”

Kuoleman varjon maassa syvin ja parhain lohdutus löytyykin Jeesuksen ristin juurelta, josta käsin meille avautuu iankaikkisen elämän toivo, joka on kuolemaakin väkevämpi.

ROHKEUTTA!

Liian pidättyvä suhtautuminen elämän hyviin ja nautintoa tuottaviin asioihin saattaa Lutherin mukaan joskus olla syynä kristityn masennukseen. Tällöin sielunhoito on liian aran omantunnon rohkaisemista iloitsemaan Kristuksen hyvistä lahjoista. Asketismiin ja vaatimattomaan elämään taipuvaiselle, masennustiloista kärsivälle ruhtinas von Anhaltille Luther kirjoittaa: ”Sillä minä todellakin arvelen, että Teidän Ruhtinaallinen Armonne saattaisi olla liian varovainen iloitsemaan luullen sen olevan syntiä: niin kuin minulle usein on tapahtunut ja toisinaan edelleen tapahtuu. Tosi on, että ilo synnissä on paholaisesta, mutta ilo hyvien, hurskaiden ihmisten kanssa Jumalan pelossa ja kunniaassa, vaikka yksi sananen tai vitsi liikaa lipsahtaisikin, on Jumalalle mieleen. Teidän Ruhtinaallinen Armonne olkoon siis nyt vain iloinen, sekä sisäisesti Kristuksessa että ulkoisesti hänen lahjoissaan ja hyvyyksissään, ...jotka hän on sitä varten luonut, että me niitä käyttäisimme.”

Kirjoittajan pro gradu -tutkielma ”Aspekte der Melancholietherapie in Martin Luthers Trostbriefen” on luettavissa Helsingin yliopiston elektronisessa E-thesis tietokannassa.

”VARJO VAIN ON KUOLEMA!”

Pääsiäisenä monet tapaavat tervehtiä toisiaan sanoen ”Kristus nousi kuolleista!”, johon vastataan: ”Totisesti nousi!” Kristuksen ylösnousemus on pääsiäisen ja koko kristillisen elämän perustus. Mutta miksi sen merkitystä on joskus vaikea käsittää?

✍️ ESKO MURTO

Vapahtajan kärsimys ja kuolema ja siitä seurannut syntien sovitus on mitä keskeisin osa luterilaista uskoa, ja miten se toisin voisi ollakaan? Evankeliumi ei ole vain jonkinlainen idea tai yleisperiaate, vaan se perustuu aina konkreettisiin historian tapahtumiin. Syntien anteeksiannon julistaminen on pelkkää tyhjää toivottelemista, ellei siinä ole mukana pitkäperjantain verinen todellisuus. Ilman veren vuodatusta ei ole anteeksiantamusta (Hepr. 9:22).

Ristin ja sovituskuoleman keskeisyys voi kuitenkin joskus herättää kysymyksen siitä, mihin ylösnousemusta lopulta enää tarvitaan. Onko ylösnousemus vain juhlallinen päätös tarinalle, jonka varsinainen sisältö on toisaalla? Jotta ylösnousemuksen merkitys tulisi meille kirkkaaksi ja rakkaaksi, voimme kysyä: ”Mitä meiltä puuttuisi jos Jeesus olisikin jäänyt hautaan?”

ILMAN KRISTUKSEN YLÖSNOUSEMUSTA...

1. OLISIMME YHÄ SYNTIEMME VALLASSA

Apostoli Paavali kirjoitti Korinttilaisille: *Jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne.* (1. Kor. 15:17) Kristus kuoli antaakseen itsensä uhriksi kaikkien ihmisten syntien edestä. Mutta oliko tämä uhri riittävä? Oliko edes Jeesuksen veressä sellaista voimaa, jolla koko ihmiskunnan synti voidaan pestä pois? Oliko Jeesus lopulta se, kuka hän väitti olevansa, vai erehtyikö hän? Oliko Golgatan kummulla kuultu huuto ”Eeli, eeli, lama sabaktani?”, eli ’Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?’ vain tuskan ja katumuksen parkaisu, kun liian pitkälle julistuksessaan mennyt juutalainen rabbi viimein käsittää epäonnistuneensa tehtävässään?

Ylösnousemus vastaa kaikkiin näihin kysymyksiin. Pelkkä ihminen ei koskaan voisi herättää itseään kuolleista, eikä Jumala antaisi kuolleista herättämistä merkiksi sellaisen puolesta, joka on koko opetuksellaan vain pilkannut häntä. Kristuk-

sen ylösnousemus osoittaa siis, että hän oli todella Jumalan Poika, ja Isä ei hylännyt häntä kuolemaan.

Jos Jeesus olisi jäänyt hautaan, se olisi ollut merkki siitä, että hän erehtyi, että hänen uhrinsa ei kelpannutkaan Jumalalle. Hän olisi lopulta ollut vain hyvää tarkoittanut, syyttää tuomittu idealisti – yksi niiden tuhansien ja taas tuhansien joukossa, jotka ovat saman kohtalon tässä maailmassa kokeneet.

Kristuksen ylösnousemusta on oivallisesti kuvattu Jumalan synninpäästöksi koko maailmalle. Se on Isän antama vapauttava tuomio, todistus siitä, että ristillä annettu uhri oli hänen tahtonsa mukainen ja riittävä. Koko maailman synnit sovitettiin perjantaina, ja sunnuntaina kaikille luettiin synninpäästö: viholisuus on ohi, syyllisyys on pois. Tyhjä hauta tekee mahdolliseksi julistaa ristillä hankittua armoa. *Jumala antoi Kristuksen kuolla meidän rikkomustemme tähden ja herätti hänet kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden.* (Room. 4:24)

2. PAHOLAINEN OLISI YHÄ HERRAMME

Ristinkuolemaa ja ylösnousemusta useimmiten tarkastellaan sen valossa, mitä se merkitsee Jumalan vanhurskaan tuomion ja ihmisen synnin ja syyllisyyden suhteen. Mutta pääsiäisen tapahtumat voidaan ymmärtää myös sen suhteen, mitä ne merkitsevät suhteessa pahan valtoihin.

Kuvatessaan kolossalaisille Kristuksen työn merkitystä, Paavali toteaa: *Hän [Jumala] riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen [Kristuksen] kautta voiton riemun.* (Kol. 2:15) Kristuksen ylösnousemus paitsi osoitti hänen uhrinsa riittävyden Isän edessä, myös hänen voittonsa Perkeleestä ja kuolemasta: *Kuolema on nielty ja voitto saatu.* (1. Kor. 15:54)

Jos Kristus olisi jäänyt hautaan, olisi se ollut merkki siitä, että paha peri voiton hyvästä ja lopulta kuolema oli elämää voimakkaampi – että edes Jumalan oma poika ei kyennyt pakenemaan sitä mahtia, joka tässä maailmassa kukistaa kaikkein mahtavimmatkin.

Pietari julisti helluntaisaarnassaan: *”Eihän edes ollut mahdollista, että kuolema olisi voinut pitää häntä vlassaan”* (Apt. 2:24). Jeesuksessa Kristuksessa, luojassa ja elämän antajassa, vihollisista mahtavin, kuolema, kohtasi vahvempansa. Vanhakirkolliseen tapaan pääsiäisenä juhlietaan Kristusta voittajana, *Christus Victor*. Iso Katekismuksessa Luther kirjoittaa: ”Näin karkotettiin kaikki nuo hirmuvalltiaat ja vanginvartijat. Heidän tilalleen astui Jeesus Kristus, elämän, vanhurskautuden, kaiken hyvyyden ja autuuden Herra.”

3. MEILLÄ EI OLISI UUTTA ELÄMÄÄ

Jos Kristus ei ole noussut kuolleista, mekään emme nouse, eikä meillä ole sitä iankaikkista elämää, jonka hän lupasi sanoessaan: ”Minä olen ylösousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.” (Joh. 11:25) Apostoli Paavalin sanoin, tällainen pelkästään tämänpuoleisuuteen kiinnittyvä usko tekisi meistä ”sääliävimpiä kaikista ihmisistä.” (1. Kor. 15:19)

Kun Jeesus nousi kuolleista, hän todella ”nieli kuoleman” ja avasi tien iankaikkiseen elämään jokaiselle, joka uskoo. Se, mitä tapahtui Jeesukselle, tapahtuu kerran kaikille kristityille: ”Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösousemus tullut ihmisen kautta. Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa.” (1. Kor. 15:21–22)

Tämä iankaikkinen elämä ei ole vielä paljastunut, mutta se vaikuttaa jo nyt uskovissa. Kristuksen ylösousemus on perustus ruumiin ylösousemukselle aikojen lopussa, mutta myös hengelliselle uudestisyntymiselle jo nyt. ”Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.” (Room. 6:4)

Voimme puhua siitä *mistä* meidät on pelastettu – tällöin puhumme synnistä ja kuolemasta. Voimme myös puhua siitä *miten* meidät on pelastettu, ja tällöin puhumme rististä ja sovituksesta. Mutta kun puhumme *mihin* meidät on pelastettu, puhumme ylösousemuksesta. Jumala on anteeksiantamuksen kautta kutsunut meidät kokonaan uudelleen elämään ja todellisuuteen, hän on uudestisyntyttänyt meidät. Tyhjä hauta tuokin kristilliseen julistukseen eteenpäin katsovan sävyn: me elämme jo nyt uutta elämää yhdessä Kristuksen kanssa!

YLÖSNOUSEMUSVIRREN SANOMA: KUOLEMA ON NIELTY

Martti Lutherin vuonna 1524 sanoittama virsi *Christ lag in Todesbanden*, suomalaisessa virsikirjassa virsi 96: ’Kuoleman kahleet murttanut on Kristus voitollansa’, kuvaa loistavalla tavalla uskonpuhdistajan käsitystä turmiovaltojen – synnin, kuoleman ja perkeleen – kukistumisesta Kristuksen ylösousemuksessa.

Ihmisen tila ennen Vapahtajan apua maalataan synkin sävyin: ”Kuoleman voimaa vastustaa ei kukaan voi maan päällä. On synti saanut saastuttaa niin tyystin kaiken täällä.” Luther puhuu kuolemasta kuin persoonasta – hän hallitsee, hän taistelee, ja lopulta hänen kukistetaan. Kuolema ei ole vain surkea asiointila, vaan vihollinen, kuten Paavali sanoo: ”Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema” (1. Kor. 15:26).

Kristuksen työ kuvataan kamppailuna, jonka hän voittaa: ”Nyt taisteltu on loppuun jo elämän, kuolon sota.” Tuloksena on kuoleman häviö, jota Luther kuvasi sanoen *Es hat den Tod verschlungen*, eli kuolema on ’ahmaistu’. Tämän mahtavan vihollisen valta on murennettu ja ”Varjo vain on kuolema.”

Lutherin virren viimeiset säkeistöt nivovat historian tapahtumat seurakunnan nykyhetkeen. Luther tekee rinnastuksen Kristuksen ylösousemuksen ja kristittyjen iankaikkisen elämän välille: ”Kun Jeesus nousi haudasta, elämän mekin saamme.” Virren viimeiset säkeet puhuvat jo tavalla, joka tuo veisaajalle mieleen ehtoollisen: Anna meille itsesi aina sielun ruoaksi, niin elämme.”

GLORIA – JUMALAN LIHAKSITULEMISEN YLISTYS

≙ MARKUS PÖYRY

Keisari Augustuksen aikaan Israelin maan hiljaisten keskuudessa oli suuri Messiaan kaipuu. Vastaukseksi tuohon kaipuuseen laskeutui jouluyönä Herran kirkkaus Betlehemin kedolle, ja enkelit toivat paimenille ilosanoman Vapahtajan syntymästä ylistäen Jumalaa: *Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa!* (Luuk. 2:14).

Gloria (=kunnia) oli siis ylistys, jossa riemuttiin Rauhanruhtinaan saapumisesta rauhaa kaipaavan kansan luokse. Tuon ylistyksen kuultuaan paimenet menivät Betlehemin kaupunkiin ja saivat kohdata lihaksi tulleen Jumalan.

GLORIA VALMISTAA SEURAKUNTAA JUMALAN LIHAKSITULEMISEEN

Messuliturgiassamme Gloria sijoittuu heti Kyrie (Herra armahda) -rukouksen jälkeen. Kyrie-rukouksessa seurakunta ilmaisee kaipuunsa saada Kuninkaan heidän keskelleen ruokkimaan, tuomaan rauhan ja antamaan lahjansa.

Ensimmäiseksi vastaukseksi tuohon kaipuuseen enkelikuoro laskeutuu nyt seurakunnan kanssa laulamaan Gloriaa: ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa” ja ”maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa”. Aivan kuten ensimmäisenä jouluna Gloria kaikui silloin, kun paimenet olivat kohtaamassa lihaksi tulleen Jumalan, samoin messussakin gloria kaikuu juuri ennen Raamatun lukukappaleita, joissa messua viettävä seurakunta kohtaa sanassaan lihaksi tulevan Herran. Näin Gloria, inkarnaation ylistys, muistuttaa meitä siitä, että yhtä todellisesti kuin paimenet saivat nähdä Jumalan kapaloituna kehossa, saamme mekin nähdä Jumalan kapaloituna Raamatun sanaan.

KUNNIA TAIVAASSA, RAUHA MAAN PÄÄLLÄ

Ensimmäisenä jouluyönä laulettu Glorian sisältö kertoi Jeesuksen syntymän seurauksis-

ta: Taivaassa on Jeesuksen syntymän tähden kunnia Jumalalla. Maan päälle Herran syntymä tuo rauhan niille, ”joita hän rakastaa”. Vaikka Jumala on tarkoittanut Jeesuksen syntymän olevan ilosanoma koko ihmiskunnalle, monet hylkäävät hänet. Näin Jumalan rauha ei tule kaikille, vaan ainoastaan Jumalan ”hyvän tahdon ihmisille” (Luuk.2:14), eli niille, jotka hänet uskossa ottavat vastaan. Myös messussa laulettu gloria muistuttaa siis meille siitä rauhasta, jonka saamme ottaessamme hänen sanansa uskossa vastaan.

KIIITOSVIRSI

Laulettuaan kunnian seurakunta jatkaa ylistystään kiitosvirrellä. Kiitosvirsi on aiemmalta nimeltään kolminaisuusvirsi, sillä sen sanoissa on erityisesti esillä Jumalan kolmiyhteys. Me kiitämme Jumalaa luomisen, lunastuksen ja pyhityksen lahjoista. Kunniaa ja kiitosvirttä laulaessamme me yhdymme enkelikuoron taivaalliseen ylistykseen siitä, että pyhien kaipaus saa täyttymyksensä: Jumala tulee kansansa keskelle!

Jumalan Pojan nimet Raamatussa:

SILTA VANHAN JA UUDEN TESTAMENTIN VÄLILLÄ

✞ MATTI VÄISÄNEN

Edellisessä Pyhäkön Lampun numerossa käsittelin kahta Vapahtajamme erisnimien yhteydessä Raamatun käyttämää muuta nimeä. Tässä seuraa niille vielä jatkoa. Suurin osa näistä on eräänlaisia Vapahtajamme ”arvonimiä”.

1. Ihmeellinen Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas

Jesajan ”jouluevankeliumissa” Vanhassa testamentissa esiintyy Messiaasta kokonainen nimirypäs: *Kanasa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus... He iloitsivat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan... Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus.* (Jes. 9:1–6.)

Luukkaan evankeliumi käyttää tätä Jesajan profetiaa ennustuksena joulun lapsesta (Luuk. 1–2). Jesajan profetiasta käy ilmi tulevan Messiaan kaksoisluonto. Luvattu Messias on Jumala, joka syntyy ihmiseksi.

2. Herra Sebaot

Ensimmäisen kerran nimi ”Herra Sebaot” (Sotajoukkojen Herra) esiintyy 1. Sam. 1:3:ssa. Nimi Sebaot toistuu usein psalmeissa ja

profeetoilla, esimerkiksi Jeremiällä peräti 88 kertaa. Nämä sotajoukot tarkoittavat taivaallisia valtoja, jotka ovat valmiita noudattamaan Herran käskyä. Luukkaan jouluevankeliumissa taivaalliset sotajoukot julistavat rauhan ja rakkauden sanomaa (Luuk. 2:13–14).

3. Ihmisen Poika

Jeesuksen keskeisin itsestään Uudessa testamentissa käyttämä nimi on ”Ihmisen Poika”. Nimeen sisältyy sekä hänen inhimillinen että jumalallinen luontonsa Jesajan ennustamana ”Herran Kärsivänä Palvelijana” ja Danielin lupaamana ”Ihmisen Poikana” (Dan. 7:13–14). Valitettavasti Kirkkoraamattu 1992 on suomennoksellaan ”eräs, näöltään kuin ihminen” onnistunut häivyttämään sen tosiasian, että Jeesus omaksui Ihmisen Poika -nimityksensä mainitusta Danielin kirjan kohdasta.

Jo Vapahtajamme nimiä käsittelevän kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa mainitsin siitä, että Raamatusta tavallisesti kaikilla nimillä – ja aivan erityisesti henkilönimillä – on tärkeä merkitys. Ne ovat usein kuin kyseisen henkilön elämän päällekirjoitus. Tämä näkyy ennen muuta Vapahtajamme nimien yhteydessä.

Ja kun ajatellaan Vapahtajamme nimien muodostamaa Vanhan ja Uuden testamentin välistä siltaa, se kertoo mahtavalla tavalla Kaikkivaltiaan Jumalan jo ennen luomakunnan alkua tekemästä pelastussuunnitelmasta ja sen toteuttamisesta Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa.

JEESUKSEN ARVONIMIÄ

Monille Uudessa testamentissa esiintyvistä Vapahtajamme arvonimistä löytyy rikas vanhatestamentillinen tausta.

- Alku ja loppu (kreikan alfa ja omega) (Ilm 1:8; 2. Moos. 3:14; Jes. 41:4; 44:6; 48:12).
- Iisain / Daavidin juuriverso / -vesa (Ilm 5:5; 22:16; 1. Moos. 49:10; Jes. 11:1, 10; Sak. 6:12).
- Daavidin poika (Matt. 1:1; Ps. 132:11; Jes. 11:1).
- Elämän leipä (Joh. 6:35; 2. Moos. 16:31; Jes. 55:1, 2; Hepr. 9:4).
- Elämän ruhtinas (Apt. 3:15).
- Herrojen Herra (Ilm. 17:4; 5. Moos. 17:14 ja Dan. 2:47).
- Hyvä paimen (Joh. 10:11; Ps. 23; Hes. 34:11).
- Jumalan Karitsa (Joh. 1:29; 5:6–14; Jes. 53:7).
- Juudan heimon leijona (Ilm. 5:5; 1. Moos. 49:9).
- Kointähti / Aamutähti (2. Piet. 1:19; Ilm. 22:16; 4. Moos. 24:17).
- Maailman valo (Joh. 8:12; Jes. 42:16; 49:6).
- Ovi / Portti (Joh. 10:7; 2. Moos. 12:23).
- Tie, totuus ja elämä (Joh. 14:6).
- Viinipuu (Joh. 15:1).
- Viimeinen Aadam (1. Kor. 15:45; 1. Moos. 2:7).
- Ylösnousemus ja elämä (Joh. 11:25).
- Amen (Jes. 65:16; 2. Kor. 1:20; Ilm. 3:14; 22:21).

HOITAVA LUTERILAINEN HARTAUS

☞ JUHA VÄHÄSARJA

Elämän ahtaat paikat ovat olleet johdattamassa minua hyvien hartauskirjojen äärelle. Luin vahvoja tekstejä koska mitääänanomattomat hurskastelut eivät tiukan paikan tullen juuri autaneet. Silloin suurkulutukseen tulivat muun muassa Lutherin Mannaa Jumalan lapsille, C.O. Roseniuksen Elämän leipää, jossa oli ajoittaisen lakipainotteisuuden ohessa aina hyvin kirkas evankeliumi mukana.

Sellaiset tekstit, joissa paino asetui oman uskon vahvuuteen, omiin tekemisiin tai tekemättä jättämissiin tai joissa laki ja evankeliumi sekoittuivat, eivät löytäneet oikein minkäänlaista kaikupohjaa ahtaalla olevassa mielessä. Luterilaisten hartauskirjojen painopiste onkin aina Jumalan teoissa ihmisen puolesta, ei ihmisen teoissa Jumalan puolesta.

Vahvoja alleviivauksia tuli vedettyä kohtiin, jotka koskettivat uskonnollisuuden väsyttämää sielua: *Nämä ovat sellaisia koettelemuksia, ettei niissä mikään vähempi riitä uskon ylläpitämiseen kuin Jumalan oma väkevyys ja valta. Herra Jumala on itse pitävä huolta siitä, että meitä näin koetellaan, sillä siinä on kysymyksessä hänen kunniansa ja meidän tulemisemme täydelliseksi armossa. Kuta kovemmin meitä koetellaan, niin että me lopulta huudamme ja parumme kaiken sisäisen ja ulkonaisen hädän keskellä, ja sitten hän kuitenkin pelastaa meidät, sitä enemmän hänen valtansa ja uskollisuutensa kirkastuvat.* (Jes. 45:2, C.O. Rosenius, Elämän leipää)

JOSKUS HARTAUS OSUU

ERITYISESTI KOHDALLEEN

En ole sormituntumalukija, joka etsii automaattivastauksia Jumalalta. Eikä kaikkia hartauksia voi aina soveltaa suoraan kirjaimellisesti omaan elämäntilanteeseen. Mutta joskus tekstien napsahtaminen kohdalleen voi suorastaan herättää

hilpeyttä. Vuosia sitten mietin tulisesti ja ahdistuneesti lapsiperheemme talouskuvioita ja kovia menoja. Eikö juuri sinä päivänä vuorossa olevassa hartauksitekstissä seisonutkin Luther-sitaatti: *Anna Herran rakentaa huoneesi ja hoitaa taloutesi. Älä sekaannu hänen virkaansa. Jos taloutesi tarpeet ovatkin suuret, niin älä sure, sillä Jumala on suurempi kuin sinun taloutesi. Eikö hänellä, joka täyttää taivaat ja maan, olisi voimaa täyttää taloutesi tarpeita* (Karl Heinrich von Bogatzky, Kulta-aarteita).

Näitä vastaavia kohtia on ollut monia, ja juuri silloin, kun se on ollut erityisesti tarpeen. Joskus on parannustakin jouduttu tekemään, vaikka sen tekemisellä ei voi liiemmin kehuskellakaan.

IHMINEN IHMISENÄ, JUMALA JUMALANA

Kaikkein parhaita lohduttajia vuosien varrella, niin hengellisen ahtauden aikoina kuin elämän puristuksissakin, ovat olleet Martti Lutherin teokset. Hänen hengellistä viisauttaan ei voi kuin ihailta, samalla kun tulee pohtineeksi, että hänen henkilökohtaisen ahjonsa kuumuuden on täytyntä olla ajoittain polttava. Muuten sellaista tekstiä ei olisi voi-

nut kirjoittaa. *Siellä, missä ihmisille julistetaan Jumalan hyvyttä ja sydämet rohkaistuvat luottamaan Jumalaan ja huutamaan häntä avuksi hädässä, on varmasti ihana temppeli. Vaikka se olisi vain pimeä nurkka, autio kukkula tai villi puu paljaan taivaan alla, sitä kutsutaan oikeaksi Jumalan huoneeksi ja taivaan portiksi.* (Luther, Tienviittoja)

En voi olla nostamatta Lutherin teksteistä koottujen hartauskirjojen kruunuksi vanhaa, paljon luetua Mannaa Jumalan lapsille -kirjaa. Sitä ovat ihmiset paljon lukeneet ja löytäneet sielullensa lohdutuksen. Eräs läheisensä menettänyt sanoi, että Lutherin teosten ja erityisesti Mannan lohdutus perustuu siinä olevaan uskonvanhurskauden oikeaan esittämiseen. Se tarkoittaa juuri sitä, että paino pelastuksessa on Jumalan teoissa.

Lutherilla ihminen pysyy ihmisenä ja Jumala Jumalana. Laki on loppuun saakka lakia ja evankeliumi ehdottomuudessaan mykistävä. Lyhyesti sanottuna Raamatun opetus pelastuksesta on niin kirkkaasti esillä Mannassa, että lukija voi sen sivuilta tunnistaa kärsivän Vapah-tajansa kasvot ja haavoitetut kädet. Mikä muu voisi antaa todellisen lohdutuksen? Mikä muu voisi meidät viedä taivaaseen?

Minä johdatan sinua vaeltamaan haluamaani tietä. Sinä rukoilet, että vapah-taisin sinut. Älä opeta minua, äläkä opeta itseäsiikään jättäytymään minun haltuuni. Minä olen oikea opettajasi. Minä johdatan sinua tietä, jota voit kulkea minun tahtoni mukaisesti. Omasta mielestäsi kaikki on hukassa, kun ei käy sinun ajatustesi mukaan. Sinun omat ajatukset ovat kuitenkin vain haitaksi ja estävät minua. Ei pidä käydä sinun ajatustesi mukaisesti, vaan yli ymmärryksi. Vajottaudu ymmärtämättömyyteen, niin minä annan sinulle oman ymmärrykseni. Ymmärryksen puute on tässä oikeaa ymmärtämistä. Minuun luottaessasi et tiedä, minne kuljet, mutta juuri se on oikea tieto siitä, mihin mennään. Abrahamkin lähti maastaan tietämättä minne. Hän luotti minun tietämiseeni ja luopui omasta tietämisestään. Sillä tavalla hän saapui oikeaa tietä oikeaan päämäärään. Katso, tämä on ristin tie. Sitä et voi itse löytää. Minun on johdatettava sinua kuin sokeaa.

Minä siis tahdon Hengelläni ja sanallani johdattaa sinua tietä, jota sinun on kuljettava. Sinä et voi sitä tehdä, ei liioin kukaan muukaan ihminen voi. Älä kulje itse valitsemiesi tekojen mukaisesti, äläkä itse ajattele, miten sinun olisi kärsittävä. Minä kutsun sinut sellaiseen, joka kohtaa sinut ilman omaa valintaasi. Siinä osoittaudu opetuslapseseni ja jättäydä minun huomaani. Minä johdatan sinua silmilläni, minä en sinua hylkää. (Ps 32:8, Martti Luther: Mannaa Jumalan lapsille)

Heinola

Sunnuntaina klo 11, Taavilankatu 3.
24.4., 22.5.

Helsinki: Markus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11, Annankatu 7.
Koinonia, Kalevankatu 53:
18.-20.4. Ahtisaarnat klo 18
21.4. Kiirastorstain ehtoollinen klo 18
22.4. Pitkäperjantain hartaus klo 15
23.4. Pääsiäisyön messu klo 23

Helsinki: St. Barnabas

Every Sunday at 11 a.m., Kalevankatu 53.

Hämeenlinna: Matteus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11, Tykistötie 13.
18.4. iltakirkko klo 18.30, Lukiokatu 1

Iisalmi

Sunnuntaisin klo 17, Satamakatu 5.
3.4., 10.4., 24.4., 8.5., 15.5., 22.5., 12.6.

Imatra: Joosua-yhteisö

Sunnuntaisin Teppanalan rukoushuoneella klo 15.
10.4., 24.4., 8.5., 29.5., 12.6.

Joensuu: Nehemia-yhteisö

Joka sunnuntai klo 17, Tikkamäentie 8.
messu parittomilla viikoilla
vesper parillisilla viikoilla

Jyväskylä

Sunnuntaisin klo 17, Ilmarisenkatu 18.
10.4., 24.4., 8.5., 22.5. piispanmessu, 5.6.

Kajaani: Filippus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11, Väinämöisenkatu 13.
21.4. Kiirastorstain ehtoollinen klo 19
22.4. Pitkäperjantain hartaus klo 15

Kerava

Sunnuntaisin klo 17, Lapilantie 19.
17.4., 15.5., 19.6.

Kitee

Maanantaisin klo 18, Valamontie 4.
18.4., 16.5., 20.6.

Kokkola: Andreas-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11, Pitkäsilankatu 17 B.
21.4. Kiirastorstain ehtoollinen klo 19
22.4. Pitkäperjantain hartaus klo 15

Kouvola: Paulus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11, Väinölantie 21.
21.4. Kiirastorstain ehtoollinen klo 19

22.4. Pitkäperjantain hartaus klo 11

Kuopio: Pietari-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11, Saastamoisenkatu 10.

Lahti: Samuel-yhteisö

Sunnuntaisin klo 10, Uudenmaankatu 14.
10.4., 24.4., 8.5., 22.5.

Laitila: Vakka-Suomen lut. jumalanpalvelusyhdistys

Sunnuntaisin klo 12 Laessaaren siunauskappeli, Salontie 24.
25.4. (2. Pääsiäispäivä), 1.5., 15.5., 29.5., 12.6.
3.7. Saariston suvimessu Uudenkaupungin
Haiduksen saarella klo 11, mukana piispa
Matti Väisänen. Merikuljetus Uudenkaupungin
uudelta möljlältä klo 10.

Lappeenranta

Raastuvankatu 16, klo 18.
10.4., 8.5., 12.6. messu
26.5. raamattutunti

Mikkeli: Tiitus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 17, Rouhialankatu 2.
22.4. Pitkäperjantain hartaus klo 15

Oulu: Timoteus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 10.30, Tuulimyllynkatu 18.
21.4. Kiirastorstain ehtoollinen klo 18
22.4. Pitkäperjantain hartaus klo 15

Pori: Sakkeus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11, Karhunkatu 13.
21.4. Kiirastorstain ehtoollinen klo 19
22.4. Pitkäperjantain hartaus klo 15

Pyhäkoski, Merijärvi

Sunnuntaisin klo 15, Pyhäkosken rukoushuone.
3.4., 17.4., 24.4., 1.5., 15.5., 29.5.

Rovaniemi

Korkalonkatu 2, Sunnuntaisin klo 11.
10.4., 17.4., 24.4., 1.5., 15.5., 29.5., 12.6.

Seinäjoki: Luukas-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11, Kauppaneliö 13 as 3.
21.4. Kiirastorstain ehtoollinen klo 18
22.4. Pitkäperjantain hartaus klo 15

Tampere: Johannes-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11, Ilomäentie 5.
21.4. Kiirastorstain ehtoollinen klo 17.30
22.4. Pitkäperjantain hartaus klo 15

Vaasa

Sunnuntaisin klo 17, Asemakatu 22.
3.4., 17.4., 1.5., 22.5., 5.6.

CORPUS CHRISTI – KUNINKAAMME!

Pohjoismainen Corpus Christi -tapahtuma rantautuu Suomeen teemalla "Kuninkaamme!" Tervetuloa Sanan ja sakramenttien sekä perinteisen jumalanpalveluselämän ääreen kansainvälisessä seurassa.

*Luterilainen nuorten ja nuorten aikuisten tapahtuma Kristiinankaupungissa 27.–30.6.2011. Katso lisää: www.corpuschristi.se
Järjestää: Corpus Christin Suomen työryhmä*

Pyhäkön Lamppu

Päätoimittaja: Esko Murto
Toimitussihteeri: Jouko Makkonen
Tilaukset: 050 5225 855
tiedotus@luthersaatio.fi

Taitto: Jouko Makkonen
Paino: Skyprint Oy
ISSN 1457-9901
Nordea 101230-209260

PYHÄNKOSKEN KUULUMISIA

≡ JANNE KOSKELA

Eteläisellä Pohjois-Pohjanmaalla sijaitsee noin 1200 asukkaan Merijärven kunta. Muutamien merijärveläisten sekä naapurikuntalaisten mielissä kypsytettiin viime keväänä ajatus yhteyttä Luther-säätiöön, sillä alueelle kaivattiin mahdollisuutta osallistua turvallisesti mielin luterilaiseen jumalanpalvelukseen ja Herran pyhälle ehtoolliselle.

Janne Koskela sai kutsun Merijärvelle Pyhäkosken rukoushuoneelle keskustelemaan ja kertomaan Luther-säätiön työstä. Rukoushuoneella päätettiin alkaa kokoontua kerran kuussa. Tapaninpäivänä 2010 vietettiin ensimmäistä kertaa messua. Siitä lähtien jumalanpalvelusta on vietetty joka toinen sunnuntai klo 15. Kellonaika on kompromissi: pappi ehtii paikalle Oulusta tai Kokkolasta juuri ja juuri ja tilaisuuden jälkeen karjaa kasvattava messuvieras ehtii vielä juuri ja juuri navettaan iltalypsyille.

Yksi messun jälkeen iltalypsyille kiirehtivistä isännistä on Heikki Myllylä, 49. Hän hoitaa noin 30-päistä lypsykarjaa Merijärvellä. Kolmisenkymmentä lypsävää tarkoittaa kokonaisuudessa 50–60 lehmän karjaa. Heikin mukaan työtä on ainakin tarpeeksi läpi vuoden, kun rehunteko ja metsätyöt lasketaan navettahommien päälle.

Heikki tuli hengelliseen herätykseen ja uskoon 18–19 -vuotiaana. Hän kertoo, että siitä lähtien jumalanpalvelus on ollut hänelle olennainen osa hengellisen elämän hoitamista. Paljon evästä on saatu Uuden heräyksen lestadiolaisesta seuraliikkeestä, jossa Heikki toimii maallikkosaarnaajana.

- Mutta ehtoollisellekin on päästävä.

Heikki kiittelee lämpimästi Luther-säätiön mahdollistamia jumalanpalveluksia Pyhäkoskella.

- Alusta asti on tuntunut, että juu-

Heikki Myllylä iloitsee, että lapset ja nuoretkin lähtevät mielellään messuun.

ri tätä me tarvitaan.

- Saarnat on valmisteltu hyvin, niissä poraudutaan syvälle Raamattuun ja julistus on pysynyt uskollisena Jumalan sanalle.

Tunnelma jumalanpalveluksessa on Heikin mukaan ollut avoin, ja on ollut helppo tulla messuun, jossa ”rakkaus on läsnä”. Perheenisä iloitsee erityisesti siitä, että oman sekä monen muunkin perheen nuoret ja lapset ovat lähteneet mielellään mukaan jumalanpalveluksiin sekä palvelustehtäviin, soittamaan ja kahvittamaan.

VASTUU JAETAAN, KUORMA PIENENEE

Pienellä kylällä jännitettiin ensin, kuinka raskas ponnistus jumalanpalvelusten järjestäminen tulisi olemaan. Kaikki on kuitenkin järjestynyt hyvin, tila on toiminut ja uusia vastuunkantajia löytynyt. Rukoushuone lämmitetään talvisaikaan talkoovoimin joka tilaisuutta varten erikseen. Käyttövedetkin tuodaan kanistereissa ja lämmitetään puuhellalla.

- Mutta kun vastuu jaetaan, kuor-

ma pienenee.

Rukoushuoneyhdistyksen ja kyläläisten talkoovoimin ylläpitämä rukoushuone on saanut kevään aikana olla palvelemissa jumalanpalvelusvieraita lähiseudun kunnista. Voidaan siis puhua ”aluekeskuksesta”, vaikka itse kylällä asuu vajaat parisataa ihmistä. Messuvieraiden herätysliiketaustat ovat moninaisia, mutta saman pöydän ääreen ja yhteisen luterilaisen tunnustuksen alle on hyvin mahdollista.

Heikki Myllylä toivoo, että Pyhäkoskella alkanut työ saisi jatkua ja laajentua. Paikallisseurakunnista löytyy vielä Jumalan sanassa kilvoittelevia pappeja. Silti yhä useammat ihmiset kaipaavat turvallista seurakuntayhteyttä, kun ennen tutut ja turvalliset laitumet käyvät uuden kirkollisuuden paineessa ahtaiksi tai loppuvat kokonaan. Heikin mielestä Luther-säätiön työllä on ollut Jumalan siunaus – se näkyy ja kuuluu siellä, missä evankeliumi puhtaasti julistetaan ja sakramentit Kristuksen asetuksen mukaisesti toimitetaan. Suokoon Jumala siunauksensa jatkossakin!